

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 429

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 iunie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI		
19.	— Hotărâre privind constatarea încetării unui mandat de senator	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 444 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său	2–4
	Decizia nr. 493 din 10 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.....	5–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
649.	— Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea anexei III la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice	9–10
891.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrație Fiscală pentru aprobarea formularelor 610 „Decizie de impunere privind obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale” și 620 „Decizie de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate”	10–15
1.072.	— Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind aprobarea scutirii de la plata tarifelor pentru servicii de navigație aeriană terminală a unor categorii de aeronave civile	15

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind constatarea încetării unui mandat de senator**

Având în vedere demisia din calitatea de senator a domnului Voiculescu Dan, ales în Circumscripția electorală nr. 42 București, Colegiul uninominal nr. 8,

în temeiul prevederilor art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) și (4) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 48 alin. (16) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 194 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — **Senatul constată încetarea calității de senator și declară vacant locul de senator în Circumscripția electorală a domnului Voiculescu Dan începând cu data de 25 iunie 2012 nr. 42 București, Colegiul uninominal nr. 8.**

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 25 iunie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 25 iunie 2012.
Nr. 19.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 444****din 3 mai 2012**

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în Dosarul nr. 7.435/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.435/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani într-o cauză având ca obiect plata diferenței dintre salariul convenit conform contractelor

individuale de muncă și salariul efectiv încasat în perioada iulie 2010 — decembrie 2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este constantă în a include salariul în categoria de „bun” și că nu există nicio justificare legală pentru diminuarea cu 25% a acestui bun. Arată că privarea de proprietate impune statului obligația de a despăgubi proprietarul, deoarece în caz contrar ea ar aduce o atingere excesivă dreptului de proprietate și ar constitui o rupere a echilibrului dintre necesitatea protecției dreptului și interesul general care impune luarea măsurii. Sunt invocate în acest sens hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțate în cauzele *Ex-regele Greciei împotriva Greciei*, *Broniowski contra Poloniei*, *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Kechko împotriva Ucrainei* și *Cazacu împotriva Republicii Moldova*.

Arată că, deși prevederile Legii nr. 118/2010 referitoare la diminuarea salariilor ar fi trebuit aplicate până la data de 1 decembrie 2010, acestea își produc efectele și în prezent, întrucât calculul drepturilor salariale aferente anului 2011 are ca bază salariul brut din luna octombrie a anului 2010, salariul diminuat conform acestor dispoziții legale.

De asemenea, arată că salariul reprezintă o contraprestație pentru munca depusă, fiind stabilit prin acordul de voință liber exprimat al părților, astfel încât un terț (în speță statul român) nu poate modifica acordul de voință, cu atât mai mult cu cât această modificare nu vizează ambele părți contractante. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 2 decembrie 2008.

În continuare, susține că, după pronunțarea Deciziei nr. 874/2010 de către Curtea Constituțională, proiectul de lege privind diminuarea drepturilor salariale ale bugetarilor a fost retrimis Parlamentului pentru punerea de acord cu decizia Curții. Actul normativ a fost adoptat de către Parlament în ședința comună din data de 29 iunie 2010, iar legea a fost promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată. Legea nr. 118/2010 putea fi promulgată de Președintele României doar după expirarea celor două zile stabilite de prevederile art. 15 din Legea nr. 47/1992, în măsura în care nu a fost invocată o obiecție de neconstituționalitate. Odată publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, aceasta produce efecte *erga omnes*, astfel încât nimeni nu poate refuza aplicarea legii pe motiv că nu au fost îndeplinite cerințele pentru adoptarea sa. Prin urmare, Legea nr. 118/2010 încalcă prevederile art. 147 alin. (2) din Constituție și art. 15 din Legea nr. 47/1992, precum și dispozițiile art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece Legea nr. 118/2010 a fost promulgată fără respectarea condițiilor impuse de Legea nr. 47/1992 și de Legea fundamentală. Invocă în susținerea opiniei exprimate deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, și Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 1.655/2010, nr. 1.415/2009 și nr. 1.557/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, precum și Legea nr. 118/2010 în ansamblul ei. Prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 au următorul cuprins: „*Quantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (5) referitoare la munca și protecția socială a muncii, art. 44 alin. (1)—(3) privind dreptul de proprietate privată, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) privind proprietatea, art. 147 alin. (2) referitoare la deciziile Curții Constituționale și ale art. 148 alin. (2) referitoare la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul de proprietate și ale art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate prin deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, și Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, reținând că: „Prevederile legale criticate referitoare la diminuarea cuantumului salariului personalului bugetar au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010. Cu toate acestea, prevederile art. 1 din Legea nr. 118/2010 continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010.

În continuare, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut,

în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție.

Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea «securității naționale», noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amplexarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.”

Referitor la pretinsa neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 118/2010, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, Curtea a statuat că legea criticată este constituțională, arătând că: „În procedura reexaminării reglementată de art. 147 alin. (2) din Constituție, Parlamentul nu are competența constituțională de a modifica prevederile legale constatate ca fiind constituționale,

ci va putea numai să pună de acord prevederile neconstituționale cu decizia Curții Constituționale; desigur, [...] Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale. Prin urmare, «alte îmbunătățiri» ce ar viza legea criticată se pot face numai prin alte legi sau ordonanțe de modificare și completare.

Astfel, în condițiile în care critica autorilor obiecției de neconstituționalitate vizează un text de lege care nu a făcut obiectul reexaminării în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, și anume aceea de a se limita la modificările ce au fost aduse legii în procesul de reexaminare. Întrucât obiecția de neconstituționalitate este inadmisibilă, Curtea nu va mai proceda la examinarea criticilor formulate pe fondul reglementării.

În final, Curtea ține să sublinieze că dispozițiile art. 15 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cele ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților sunt aplicabile și în cazul în care obiecția de neconstituționalitate este formulată împotriva unei legi pe care Parlamentul a pus-o de acord cu o decizie anterioară a Curții Constituționale, în conformitate cu art. 147 alin. (2) din Constituție. Numai în aceste condiții Curtea are posibilitatea de a verifica punerea de acord a prevederilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia Curții Constituționale în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție. Întrucât și acest control al Curții este o formă a controlului *a priori* de constituționalitate, prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și ale art. 15—18 din Legea nr. 47/1992 se aplică în mod corespunzător.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat că măsura reducerii salariilor prevăzută de Legea nr. 118/2010 nu a determinat suportarea unei sarcini disproporționate și excesive, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor garantat de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, instanța de contencios european al drepturilor omului a considerat că statul român nu a depășit marja sa de apreciere și nu a rupt justul echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului (a se vedea Decizia pronunțată în 6 decembrie 2011 în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României* și *Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 21).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, excepție ridicată de Sindicatul Învățămintului Preuniversitar Botoșani în Dosarul nr. 7.435/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 493

din 10 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție invocată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în nume propriu și în calitate de reprezentant al reclamanților Iulian Cioabă, Georgeta Dănilă, Lidia Ciocan și alții, în Dosarul nr. 4.720/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 142D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 144D/2012 și nr. 145D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție invocată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în nume propriu și în calitate de reprezentant al părților Anca Ionela Paval, Liliana Olariu, Dumitru Tarnauceanu și Ioan Guzu, precum și al părților Constantin Buha și Mihai Uliniuc, în dosarele nr. 4.472/40/2011 și nr. 4.715/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate invocate în dosarele nr. 142D/2012, nr. 144D/2012 și nr. 145D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 144D/2012 și nr. 145D/2012 la Dosarul nr. 142D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 22 noiembrie 2011 și 16 noiembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 4.720/40/2011, nr. 4.472/40/2011 și nr. 4.715/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice**, excepție invocată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în nume propriu și în calitate de reprezentant al părților Iulian Cioabă, Georgeta Dănilă, Lidia Ciocan și alții, al reclamanților Anca Ionela Paval, Liliana Olariu, Dumitru Tarnauceanu și Ioan Guzu, precum și al părților Constantin Buha și Mihai Uliniuc, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind plata unor drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile legale criticate, stipulând diminuarea cu 25% a drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, încalcă dreptul de proprietate asupra salariului convenit pentru munca prestată, iar această măsură nu are caracter temporar și nu este justificată de niciuna din situațiile care pot determina restrângerea legală a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, nicio despăgubire nefiind acordată pentru privarea de acest drept. Invocă Hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 noiembrie 2002, 28 septembrie 2004, 8 noiembrie 2005 și 23 octombrie 2007, pronunțate în cauzele *Buchen împotriva Republicii Cehe*, *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Kechko împotriva Ucrainei* și, respectiv, *Cazacu împotriva Republicii Moldova*. Se mai arată că, deși Legea nr. 118/2010 și-a încetat aplicabilitatea la 31 decembrie 2010, în realitate, dispozițiile art. 1 din Legea nr. 285/2010 permanentizează măsura de reducere a salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare/soldelor funcțiilor de bază prevăzută de Legea nr. 118/2010.

Pe de altă parte, se mai susține că, prin promulgarea Legii nr. 118/2010 în chiar ziua în care aceasta a fost votată, în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului, au fost încălcate dispozițiile art. 147 alin. (2) din Constituție, ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 133 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, în sensul nesocotirii termenului de 48 de ore înăuntru al căruia senatorii sau deputații ar fi putut formula obiecții de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, arătând că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o

restrângere a exercițiului dreptului constituțional de proprietate, ce afectează dreptul la salariu, în sensul de „bun”, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Legiuitorul are dreptul și obligația ca, în contextul unei situații economice grave, de natură să afecteze întregul sistem economic și financiar al statului, să adopte în mod temporar măsuri de reducere a salariilor întregului personal plătit din fonduri publice, în anumite limite rezonabile.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010.

În realitate, având în vedere criticile de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la Legea nr. 118/2010, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din acest act normativ, precum și Legea nr. 118/2010, în ansamblul său.

Textele de lege criticate în mod special au următorul cuprins:

— Art. 1 din Legea nr. 118/2010: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;*

— Art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010: „(1) *Se reduc cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora: (...)*

b) drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare;”;

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din*

fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) *Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți*, art. 136 alin. (1) privind proprietatea și alin. (5) referitor la inviolabilitatea proprietății private, art. 147 alin. (2) privind obligarea Parlamentului de a reexamina dispozițiile din legile declarate neconstituționale, înainte de promulgarea acestora, și art. 148 alin. (2) referitor la prioritatea reglementărilor europene, cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne.

De asemenea, se mai invocă prevederile art. 17 cu privire la dreptul de proprietate cuprins în Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește criticile privind neconstituționalitatea extrinsecă a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, prin încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (2) din Constituție, art. 15 din Legea nr. 47/1992 și art. 133 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, pentru considerentele statuate prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, cu prilejul examinării obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, devenită Legea nr. 118/2010.

Cu acel prilej, pronunțându-se asupra unor critici de neconstituționalitate identice, Curtea a respins obiecția de

neconstituționalitate ca neîntemeiată, statuând că, în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (2) din Constituția României și ale art. 18 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „în cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale”. În cazul legilor declarate parțial neconstituționale (situația Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, devenită Legea nr. 118/2010), după punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale de către Parlament, Președintele României este obligat să promulge legea în termen de 10 zile, conform art. 77 alin. (3) din Constituție. În cadrul acestui termen, Președintele poate promulga legea în oricare dintre zilele care îi stau la dispoziție, prin emiterea unui decret în temeiul art. 100 din Legea fundamentală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, odată cu legea.

Curtea a reținut că Legea nr. 118/2010, precum și Decretul de promulgare nr. 603/2010 au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010; de asemenea, decretul de promulgare a fost emis la data de 29 iunie 2010, deci în interiorul termenului de două zile prevăzut de Legea nr. 47/1992. Natura juridică a acestui termen este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate *a priori*. Pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea, prin decizia precitată, a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi exercitat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii. Curtea a mai arătat că obiectul controlului de constituționalitate reglementat la art. 146 lit. d) din Constituție îl constituie legile și ordonanțele Guvernului, și nu decretul de promulgare sau modul în care instituțiile publice înțeleg să își exercite competențele constituționale sau legale.

Întrucât criticile de neconstituționalitate extrinsecă relevate în prezenta cauză privesc aspecte identice cu cele relevate în deciziile precitate și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

II. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea constată următoarele:

1. Prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010, referitoare la diminuarea cu 25% a drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010. Cu toate acestea, aceste prevederi legale continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010.

Analizând excepția, Curtea constată că soluția legislativă criticată a mai fost supusă controlului de neconstituționalitate,

prin raportare la motive similare de neconcordanță cu Legea fundamentală.

Astfel, prin Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, Curtea, reiterând cele statuate prin deciziile nr. 872 din 25 iunie 2010 și nr. 874 din 25 iunie 2010, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală, pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție.

Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amplexarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

În legătură cu această cerință a caracterului temporar al măsurii de restrângere a dreptului la salariu, în prezenta cauză, analizând contextul legislativ actual, Curtea constată că, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

Așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2011, o asemenea modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele privilegii, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de

adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor sau soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

De asemenea, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, potrivit căreia art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile precitate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

2. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010, Curtea constată și aceasta este neîntemeiată, pentru considerentele pronunțate cu prilejul examinării obiecției de neconstituționalitate a Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, în ansamblul său, precum și, în special, ale art. 1 din lege, devenită Legea nr. 285/2010.

Astfel, prin Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2011, Curtea a examinat motive de neconstituționalitate identice cu cele relevate în prezenta cauză, constatând că Legea privind salarizarea în anul 2011 a

personalului plătit din fonduri publice, devenită Legea nr. 285/2010, este constituțională.

S-a reținut, în decizia menționată, că premisa potrivit căreia reglementările art. 1 din legea criticată permanentizează diminuarea temporară a drepturilor salariale prevăzute de Legea nr. 118/2010 este una greșită. În realitate, legiuitorul a ales să permită ultraactivarea prevederilor legale anterioare adoptării Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice în privința modului concret de calcul al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute lunare, însă cu un corectiv, respectiv prin creșterea cu 15% a bazei de calcul diminuate cu 25%.

Constatând că, pentru perioada cât drepturile salariale stabilite sunt inferioare momentului iunie 2010, există o restrângere a dreptului la salariu, ca și corolar al dreptului la muncă, prin decizia menționată, Curtea a analizat îndeplinirea criteriilor expres prevăzute de art. 53 din Constituție pentru ca restrângerea menționată să fie justificată, constatând că măsura este conformă acestor exigențe constituționale.

Atât soluția pronunțată în decizia menționată, cât și considerentele pe care aceasta s-a întemeiat își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură a justifica o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

De altfel, un argument suplimentar în sensul convenționalității măsurii de reducere cu 25 de procente a drepturilor salariale sau de natură salarială, prin Legea nr. 118/2010, îl constituie și Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 — *Felicia Mihăieș și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, prin care s-a arătat că dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu conferă un drept de a primi un salariu într-un anumit cuantum (paragraful 14), revenind statului să stabilească, de o manieră discreționară, ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat, acesta putând dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin modificări legislative corespunzătoare (paragraful 15).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție invocată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în nume propriu și în calitate de reprezentant al reclamantilor Iulian Cioabă, Georgeta Dănilă, Lidia Ciocan și alții, al reclamantilor Anca Ionela Paval, Liliana Olariu, Dumitru Tarnauceanu și Ioan Guzu, precum și al reclamantilor Constantin Buha și Mihai Uliniuc, în dosarele nr. 4.720/40/2011, nr. 4.472/40/2011 și nr. 4.715/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea anexei III la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice

Văzând Referatul de aprobare al Direcției sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății nr. C.V. 1.542/2012,

în conformitate cu prevederile art. 6 lit. f) pct. 1 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa III la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice, publicat în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 71 și 71 bis din 26 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, la partea 1 „Substanțele care pot fi folosite numai în anumite condiții și limite de admisibilitate”, poziția 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Substanța/Denumirea INCI	Domeniul de aplicare	Concentrația maximă admisă în produsul cosmetic finit	Alte limitări și exigențe	Condițiile de folosire și precauțiile care trebuie menționate pe etichetă
0	1	2	3	4	5
„12	Peroxid de hidrogen și alți compuși sau amestecuri care eliberează peroxid de hidrogen, inclusiv peroxid de carbamidă și peroxid de zinc	a) Preparate pentru îngrijirea părului b) Preparate pentru îngrijirea pielii c) Preparate pentru întărirea unghiilor d) Produse pentru cavitatea orală, inclusiv apă de gură, pastă de dinți și produse pentru albirea dinților e) Produse pentru albirea dinților	a) 12% H ₂ O ₂ (40% volume) prezent sau eliberat b) 4% H ₂ O ₂ prezent sau eliberat c) 2% H ₂ O ₂ (40% volume) eliberat d) ≤ 0,1% H ₂ O ₂ prezent sau eliberat e) > 0,1% ≤ 6% H ₂ O ₂ prezent sau eliberat	e) A se vinde numai medicilor dentiști. Pentru fiecare ciclu de utilizare, prima utilizare se efectuează numai de către medicii dentiști, conform definiției din Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007 pentru aprobarea normelor privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un stat aparținând	a) A se purta mănuși adecvate. a), b), c) și e) Conține peroxid de hidrogen. A se evita contactul cu ochii. A se clăti ochii imediat dacă intră în contact cu produsul. e) Concentrația de H ₂ O ₂ prezent sau eliberat este indicată în procente. A nu se utiliza în cazul persoanelor cu vârste sub 18 ani. A se vinde numai medicilor dentiști. Pentru fiecare ciclu de utilizare, prima utilizare se efectuează numai de către medicii dentiști sau sub supravegherea directă a acestora, în cazul în care se asigură un nivel de siguranță echivalent. Ulterior, se furnizează consumatorului

0	1	2	3	4	5
				Spațiului Economic European ori de Confederația Elvețiană sau sub supravegherea directă a acestora, în cazul în care se asigură un nivel de siguranță echivalent. Ulterior, se furnizează consumatorului pentru terminarea ciclului de utilizare. A nu se utiliza în cazul persoanelor cu vârste sub 18 ani.	pentru terminarea ciclului de utilizare.”

Art. II. — (1) Dispozițiile prezentului ordin intră în vigoare la data de 31 octombrie 2012.

(2) După data prevăzută la alin. (1) este interzisă punerea pe piață, vânzarea sau punerea la dispoziția consumatorului final a produselor cosmetice care nu se conformează prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Prezentul ordin transpune prevederile Directivei 2011/84/UE a Consiliului din 20 septembrie 2011 de modificare a Directivei 76/768/CEE cu privire la produsele cosmetice, în scopul adaptării anexei III la progresul tehnic, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 238 din 29 octombrie 2011.

Ministrul sănătății,
Vasile Cepoi

București, 22 iunie 2012.
Nr. 649.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea formularelor 610 „Decizie de impunere privind obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale” și 620 „Decizie de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate”

În temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, al art. 296²², 296²⁴ și 296²⁵ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 228 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul următoarelor formulare prevăzute în anexa nr. 1*):

— a) 610 „Decizie de impunere privind obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale”, cod 14.13.02.14;

— b) 620 „Decizie de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate”, cod 14.13.02.15.

Art. 2. — Formularele prevăzute la art. 1 se comunică contribuabililor în conformitate cu prevederile art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor menționate la art. 1 sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică începând cu data de 1 iulie 2012.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Șerban Pop

București, 25 iunie 2012.
Nr. 891.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Agencia Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală a Finanțelor Publice _____
 Administrația Finanțelor Publice _____

610

Nr. înregistrare _____
 Data _____

DECIZIE DE IMPUNERE
privind obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale
pentru anul

Către:

Nume _____

Prenume _____

Domiciliul: Localitatea _____ Cod poștal _____

Strada _____ Număr _____ Bloc _____

Scara _____ Ap. _____ Județ (sector) _____

Cod numeric personal:

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------

În baza art. 296²⁴ și ale art. 296²⁵ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal precum și a Declarației privind venitul asigurat în sistemul public de pensii pe anul _____ înregistrată sub nr. _____ din data _____, se stabilește contribuția de asigurări sociale după cum urmează:

I. STABILIREA OBLIGAȚIEI LUNARE DE PLATĂ PRIVIND CONTRIBUȚIA DE ASIGURĂRI SOCIALE

Luna	Decizie anterioară		Decizie curentă	
	Venit bază de calcul	Contribuția de asigurări sociale	Venit bază de calcul	Contribuția de asigurări sociale
1. Ianuarie				
2. Februarie				
3. Martie				
4. Aprilie				
5. Mai				
6. Iunie				
7. Iulie				
8. August				
9. Septembrie				
10. Octombrie				
11. Noiembrie				
12. Decembrie				

II.REPARTIZAREA OBLIGAȚIILOR DE PLATĂ A CONTRIBUȚIEI DE ASIGURĂRI SOCIALE, PE TERMENE DE PLATĂ

Termen de plată	Decizie anterioară	Decizie curentă
25.03		
25.06		
25.09		
25.12		

În conformitate cu prevederile art.110 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prezentul înscris constituie titlu de creanță și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data comunicării acestuia, în condițiile legii.

Pentru plățile cu titlu de contribuții de asigurări sociale neachitate până la termenele de mai sus, se vor calcula dobânzi și penalități de întârziere.

Împotriva prezentei decizii, se poate formula contestație, în conformitate cu prevederile art.205 și 207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia, care se depune la sediul organului fiscal emitent.

Aprobat:
 Funcție _____
 Nume, prenume _____
 Data ____/____/____

Verificat:
 Funcție _____
 Nume, prenume _____
 Data ____/____/____

Întocmit:
 Funcție _____
 Nume, prenume _____
 Data ____/____/____

Am primit un exemplar,
 Semnătură contribuabil _____
 Data ____/____/____ sau nr. și
 data confirmării de primire _____

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor Publice _____

Administrația Finanțelor Publice _____

620

Nr. Înregistrare _____
Data _____

**DECIZIE DE IMPUNERE
pentru plăți anticipate cu titlu de contribuții
de asigurări sociale de sănătate
pentru anul**

Către:

Nume _____

Prenume _____

Domiciliul: Localitatea _____ Cod poștal _____

Strada _____ Număr _____ Bloc _____

Scara _____ Ap. _____ Județ (sector) _____

Cod numeric personal/Număr de identificare
fiscală:

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------

În baza art. 296²⁴ alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și a Declarației privind venitul estimat/norma de venit/Declarației privind veniturile realizate în România pe anul _____, înregistrată sub nr. _____ din data _____, se stabilesc plățile anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate, după cum urmează:

I. STABILIREA OBLIGAȚIEI LUNARE DE PLATĂ PRIVIND CONTRIBUȚIA DE ASIGURĂRI SOCIALE DE SĂNĂTATE

Luna	Decizie anterioară		Decizie curentă	
	Venit bază de calcul	Contribuția de asigurări sociale de sănătate	Venit bază de calcul	Contribuția de asigurări sociale de sănătate
1. Ianuarie				
2. Februarie				
3. Martie				
4. Aprilie				
5. Mai				
6. Iunie				
7. Iulie				
8. August				
9. Septembrie				
10. Octombrie				
11. Noiembrie				
12. Decembrie				
TOTAL				

II. REPARTIZAREA OBLIGAȚIILOR DE PLATĂ A CONTRIBUȚIEI DE ASIGURĂRI SOCIALE DE SĂNĂTATE pentru contribuabilii prevăzuți la art. 296²¹ alin.(1) lit. a)-e) din Legea nr.573/2003 privind Codul fiscal, pe termene de plată

Termen de plată	Plăți anticipate	
	Decizie anterioară	Decizie curentă
25.03		
25.06		
25.09		
25.12		

III. REPARTIZAREA OBLIGAȚIILOR DE PLATĂ A CONTRIBUȚIEI DE ASIGURĂRI SOCIALE DE SĂNĂTATE pentru contribuabilii prevăzuți la art. 296²¹ alin.(1) lit. g) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, respectiv persoanele care realizează venituri din activitățile agricole prevăzute la art.71 lit.a)-c), pe termene de plată

Termen de plată	Plăți anticipate	
	Decizie anterioară	Decizie curentă
25.09		
25.11		

În conformitate cu prevederile art.110 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prezentul înscris constituie titlu de creanță și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data comunicării acestuia, în condițiile legii.

Pentru plățile anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate neachitate până la termenele de mai sus, se vor calcula dobânzi și penalități de întârziere.

Împotriva prezentei decizii, se poate formula contestație, în conformitate cu prevederile art.205 și 207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia, care se depune la sediul organului fiscal emitent.

Aprobat:	Verificat:	Întocmit:	Am primit un exemplar,
Funcție _____	Funcție _____	Funcție _____	Semnătură contribuabil _____
Nume, prenume _____	Nume, prenume _____	Nume, prenume _____	Data ___/___/___ sau nr. și
Data ___/___/___	Data ___/___/___	Data ___/___/___	data confirmării de primire _____

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor

A. Denumire: 610 „Decizie de impunere privind obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale”

1. Cod: 14.13.02.14

2. Format: A4/t1

3. Caracteristici de tipărire:

— se tipărește pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare, cu adaptări adecvate situației contribuabilului.

4. Se difuzează gratuit.

5. Se utilizează la stabilirea obligațiilor de plată cu titlu de contribuție de asigurări sociale.

6. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.

7. Circulă:

— un exemplar la organul fiscal competent;

— un exemplar la contribuabil.

8. Se arhivează la dosarul contribuabilului.

B. Denumire: 620 „Decizie de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate”

1. Cod: 14.13.02.15

2. Format: A4/t1

3. Caracteristici de tipărire:

— se tipărește pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare, cu adaptări adecvate situației contribuabilului.

4. Se difuzează gratuit.

5. Se utilizează la stabilirea plăților anticipate cu titlu de contribuție de asigurări sociale de sănătate.

6. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.

7. Circulă:

— un exemplar la organul fiscal competent;

— un exemplar la contribuabil.

8. Se arhivează la dosarul contribuabilului.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind aprobarea scutirii de la plata tarifelor pentru servicii de navigație aeriană terminală a unor categorii de aeronave civile**

În temeiul prevederilor art. 31 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă scutirea de la plata tarifelor pentru servicii de navigație aeriană terminală, aferente aeroporturilor certificate deschise utilizării publice, a următoarelor categorii de aeronave:

— aeronave civile cu masa maximă autorizată la decolare mai mică de 2.000 kg;

— avioane civile cu masa maximă autorizată la decolare mai mică de 5.700 kg, atunci când execută zboruri-școală.

(2) Prin *zboruri-școală* se înțelege operațiunile aeriene civile organizate de persoane fizice sau juridice autorizate conform

reglementărilor în vigoare, în scopul pregătirii personalului aeronautic civil navigant.

(3) Scutirea prevăzută la alin. (1) nu se aplică în cazul aeroporturilor cărora li se aplică Regulamentul (CE) nr. 1.794/2006 al Comisiei din 6 decembrie 2006 de stabilire a unei scheme comune de tarificare pentru serviciile de navigație aeriană.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică până la data de 15 iunie 2013.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Răducu Valentin Preda,
secretar de stat

București, 22 iunie 2012.
Nr. 1.072.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

